

Hranice vzplála ,

1. Hranice vzplála tam na břehu Rýna,
na ní umírá dálně vlasti syn,
a vůkol něho mnichů rota líná
rouhavým smíchem velebí svůj čin.
A vy se ptáte, kdó v těch plamenech?
Toť mistr Jan, toť nejslavnější Čech!
2. Však ještě žije k pomstě národ český
ve hněvu svatém zdvihá rameno;
do té tmy bludů metá žhavé blesky,
až tříští zpupné Říma temeno!
A v těchto jasných pravdy plamenech,
žije nám Hus — ku věčné slávě Čech.
3. Zlomena hrůza popské světovlády,
mrakové mizí — zoře vzplanula,
na místě hranic pnou se barikády,
tyranstva žmije couvá ztrnulá . . .
Hoj, ne nadarmo zhynul's v plamenech
náš Jene velký — chloubu Čechů všech!

Karel Tuma.

